

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.525/2025/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2026. május 14.
Az ügy tárgya: csalás büntette
Terhelt: ...
Elsőfok: Kiskunhalasi Járásbíróság, 10.B.309/2022/35., ítélet, tárgyalás, 2024. november 28.
Másodfok: Kecskeméti Törvényszék, 11.Bf.142/2025/8., ítélet, nyilvános ülés, 2025. május 27.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára
Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kiskunhalasi Járásbíróság 10.B.309/2022/35., illetve a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság 11.Bf.142/2025/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Kiskunhalasi Járásbíróság a 2024. november 28-án kihirdetett 10.B.309/2022/35. számú ítéletével a terheltet csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (5) bekezdés b) pont] miatt mint különös visszaesőt 3 év 6 hónap, börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte

azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének, „de legkevesebb három hónap” kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Megállapította, hogy a Debreceni Járásbíróság 87.Bpk.148/2023/2. számú büntetővégzésével kiszabott, 4 év próbaidőre felfüggesztett 1 év 6 hónap szabadságvesztés, valamint a Székesfehérvári Járásbíróság 4.B.277/2022/29. számú ítéletével kiszabott, 2 év próbaidőre felfüggesztett 8 hónap szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje 3 év 6 hónap időtartammal meghosszabbodik.

[2] A terhelt és a védő által bejelentett fellebbezés folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2025. május 27-én meghozott 11.Bf.142/2025/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a terhelt cselekményét folytatólagosan elkövettként minősítette. A kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 évre enyhítette és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésből mellőzte „a legkevesebb három hónapra” utalást, egyebekben pedig a járásbíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege szerint a terhelt 2019. augusztus és október eleje között igazolt munkaviszonnyal, vagy üzletrésszel nem rendelkezett a cím 1 szám alatti székhelyű cég 1-ben, viszont – a cég ügyvezetőjének tudtával, meghatalmazása alapján – az alapításától kezdődően a tényleges ügymenetet ő irányította. 2019. október 4. napján ugyanakkor a cég 1 tagja lett, 49 % tulajdoni részt vásárolt.

[4] A cég 1 bankszámla forgalmát a terhelt zömében a saját lakossági folyószámláján keresztül intézte.

[5] A terhelt 2019. augusztus 27. napján a cím 2 szám alatti cég 2 sértett villamossági szaküzletéből a cég 1 ügyvezetője, tanú 1 nevében erősáramú vezetékeket és kábeleket rendelt. Ezt követően 2019. szeptember 3. napján a termékek elszállítása miatt megjelent település 1-en, és a megrendelt áru ellenértékét, 1.352.550 forintot a sértett cégnek megfizette. Ezen alkalommal a sértetti képviselő felhívta a terhelt figyelmét arra, hogy az áru ellenértékének készpénzben történő teljesítését nem fogadja el, és átutalással kell a vételárat kiegyenlíteni.

[6] A terhelt 2019. szeptember 2. napján tanú 1 ügyvezető helyett, majd 2019. szeptember 5. napján a saját nevében újabb villamossági termékeket rendelt, majd 2019. szeptember 9 napján település 1-re utazott az áru elszállítása miatt. Az áru ellenértékét, 2.891.790 forintot a terhelt a saját, bank 1-nél vezetett számla 1 számú lakossági folyószámlájáról utalta át a sértett cég bankszámlájára. A terhelt az árut átvette és elszállította.

[7] A terhelt 2019. szeptember 17. napján újabb megrendelést küldött el a cég 1 nevében a sértett céghez. 2019. szeptember 23. napján a sértett bankszámlájára a termékek ellenértékét, 5.783.580 forintot megfizette, majd az árut település 1-en átvette és elszállította.

[8] A terhelt a fentiek miatt megbízható üzleti partner benyomását keltette, ezért a sértetti képviselő 30 napos fizetési határidőt biztosított a cég 1-nek. A terhelt a megelőző kisebb nagyságrendű megrendelések ellenértékét azért teljesítette, hogy bizalmi kapcsolatot alakítson ki a sértettel. Ezt kihasználva adta le újabb, nagyobb összegű megrendeléseit.

[9] A terhelt 2019. szeptember 17. napján újabb megrendelést küldött el, majd 2019. szeptember 23. napján 8.675.370 forint értékben elszállított termékeket, azonban az áru ellenértékét nem fizette meg. A vásárlásról a 01 számú számla „került kiállításra”, melyen a fizetési határidőt 2019. október 22. napjában határozták meg.

[10] A terhelt ezt követően 2019. október 7. napján további rendelést küldött el a sértett cég felé, majd 2019. október 10. napján megjelent a sértett szaküzletében azzal, hogy a 13.496.090 forint értékű megrendelt termékeket elszállítja, egyúttal a korábbi számla

részteljesítéseként 4.000.000 forintot megfizetett, és biztosította a sértetti képviselőt afelől, hogy a fennmaradó vételár részletet, azaz 4.675.370 forintot a fizetési határidőn belül teljesíti. Ugyanezen a napon a sértetti képviselő engedélyezte a terheltnek, hogy az utolsó megrendeléséből 4.267.000 forint értékben elszállítson termékeket. A terhelt megegyezett a sértetti képviselővel abban is, hogy másnap visszajön, és a korábbi tartozását is rendezi, valamint a még fennmaradó árut is elszállítja. A sértetti cég kiállította a 02 sorszámú számlát, amelynek teljesítési határidejét 2019. november 10. napjában jelölte meg.

[11] Másnap, 2019. október 11. napján a terhelt több szállítójárművel az utolsó megrendelés fennmaradó részének elszállítása érdekében megjelent, azonban a korábbi számlatartozás fennmaradó részét nem egyenlítette ki, így a sértetti képviselő a megrendelt termékek további elszállítását nem engedélyezte. A terhelt ekkor felajánlotta, hogy a nála lévő euró készpénzből kiegyenlítené a tartozását, de aztán azt állította, hogy nem tudja az eurót megfelelő árfolyamon átváltani, így a tartozását nem rendezte.

[12] A terhelt ezután egy ismeretlen személlyel egy másik gazdasági társaság nevében telefonon felhívta a sértetti képviselőt, aki őt arra kérte, hogy engedélyezze a terhelt által megrendelt termékek elszállítását. Az ismeretlen telefonáló hamis nevet használt és nem volt alkalmazottja az általa megjelölt gazdasági társaságnak.

[13] Ezt követően a terhelt többet nem jelent meg a sértetti cég szaküzletében, a számlatartozásokat különböző okokra hivatkozva nem teljesítette. A cég 1 egyes üzleti partnereinek banki átutalásai a terhelt folyószámlájára érkeztek, 2019. szeptember 17. és 2019. november 10. között összesen legalább 23.754.491 forint összegben. Ezen összegeket jellemzően még azon a napon készpénzben felvették, a cég bejelentett bankszámláján egyebekben gazdasági tevékenységre utaló érdemi pénzforgalom nem volt.

[14] A terhelt az elszállított termékeket nem adta vissza, hanem azokat felhasználta, illetve azokat más üzleti partnereinek értékesítette. Egy esetben villamossági termékeket ajánlott fel kompenzációként, de a termékek elszállításának időpontját és a termékek helyét sem jelölte meg.

[15] A fenti magatartásával a teljesítési készsége tekintetében a sértett gazdasági társaság képviselőjét jogtalan haszonszerzési szándékkal megtévesztette, és ezzel a sértetti cégnek összesen 8.942.370 forint kárt okozott.

[16] A cég 1-gyel szemben 2020-ban több végrehajtási eljárás is indult, majd a Kaposvári Törvényszék a gazdasági társaság felszámolását rendelte el. Az adóhatóság – adóellenőrzési eljárás keretében – 2019. január 9-től 2019. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan a 2020. július 13-án hozott határozatában a cég 1 terhére 35.877.000 forint áfa-hiányt állapított meg.

[17] **II. 1.** A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt, azonban a törvényi ok (Be. 649. §) megjelölése nélkül.

[18] Indítványában vitatta, hogy tévedésbe ejtette volna a sértett képviselőjét a cég 1 teljesítési képessége tekintetében, „ugyanis nem kell likvid pénzeszköznek lenni, elég, ha van olyan kereskedelmi gyakorlata a cégnek, hogy máshonnan kereskedelmi forgalomból árut vár, vagy árunak az ellenértékét, és akkor nem követi el a csalást, mert nincs meg a szándék”. Álláspontja szerint ez történt a jelen esetben is, csak „a körülmények szerencsétlenül úgy jöttek akkor össze”.

[19] Továbbá a cég 1-gyel szemben a végrehajtási eljárások a sértettel való szerződéskötések időpontjában még nem indultak meg, ezért az indítványozó a végrehajtási eljárások ténye alapján nem látott lehetőséget azon következtetés levonására, hogy fizetési szándékát és a cég fizetési képességét illetően megtévesztette volna a sértettet. A megtévesztő

magatartás hiányát saját vallomására visszautalva is igazoltnak vélte. Jogtalan haszonszerzési szándékról pedig érvelése szerint azért nem lehet szó, mert a cég 1 legális, nyereségre irányuló gazdasági tevékenységet végzett.

[20] Indokai alapján a jogerős ítélet megváltoztatására és felmentő ítélet hozatalára tett indítványt.

[21] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1498/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[22] A Be. 650. § (2) bekezdésében, valamint a 659. § (1) bekezdésében írt szabályokra utalva úgy látta, hogy a terhelt alapvetően nem a büntető anyagi jog szabályainak a megsértésére hivatkozott, hanem a bizonyítékok bírói mérlegelését támadta és a megállapított tényállás megalapozottságát vitatta, amelyre felülvizsgálati eljárás keretében nincs mód. Törvényben kizártnak ítélte a terheltnek „az irányadó tényállásban foglaltaktól eltérően a tévedésbe ejtési szándék és a jogtalan haszonszerzési célzat megállapítását, ezért bűnösségének bizonyítottságát támadó, így a bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységre hivatkozó kifogásait”.

[23] Az irányadó tényállást a csalás törvényi tényállásában megkívánt tényállási elemekkel összevetve az eljáró bíróságokkal egyezően arra a következtetésre jutott, hogy a terhelt bizalmi kapcsolat kialakításával a teljesítési készsége tekintetében megtévesztette a sértettet. Mivel pedig a korábbi megrendelések ellenértékének teljesítésére is ezen bizalmi üzleti kapcsolat kialakítása érdekében került sor, ezért a jogtalan haszonszerzési célzat fennállását sem tartotta megkérdőjelezhetőnek.

[24] A terhelt magatartásában észlelhető, a megtévesztés elemeként értékelhető megnyilvánulásokat sorra véve utalt rá, hogy

- a terhelt egy ismeretlen személyt is rávett a sértetti képviselő meggyőzésére a megrendelt, de ki nem fizetett termékek átadása érdekében,
- a cég 1 bankszámláján nem volt forgalom, míg a terhelt a saját folyószámláján több gazdasági társaság bevételeit és kiadásait keverte,
- a rendelések leadása után a vádlott bankszámlájára érkezett 23.754.491 forintot – a rendelés ellenértékének kifizetése helyett – készpénzben felvették,

ezért a megítélése szerint az eljáró bíróságok a terhelt jogtalan haszonszerzésre irányuló megtévesztés megállapíthatósága mellett megalapozottan állapították meg a terhelt bűnösségét csalás büntetében.

[25] Indítványozta ezért, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[26] **III.** A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[27] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[28] A terhelt a felülvizsgálat okaként a Be. 649. § (1) bekezdés a) és b) pontjának valamennyi alpontját felhívta. Mivel e törvényhelyek összesen nyolc, egymást kizáró és az indítvány tartalmával többségében semmiféle összefüggésbe sem állítható felülvizsgálati okot határoznak meg, így e hivatkozás jogilag értelmezhetetlen. Ezért a Kúria az indítványt a tartalma szerint vizsgálta meg annak megállapítása érdekében, hogy az indítvány felülvizsgálati okra hivatkozik-e és ha igen, melyikre. A beadványok, nyilatkozatok elbírálásának alapvető rendező elve szerint ugyanis azokat soha nem a megnevezésük, hanem

mindenkor a tartalmuk szerint kell elbírálni (BH 2003.355.). Éppen ezért a beadvány jogi jellegének megítélése – különösen a jogban járatlan előterjesztő esetén – a tartalmának gondos vizsgálatát teszi szükségessé.

[29] A beadvány elemzésével pedig kizárólag arra a következtetésre lehet jutni, hogy előterjesztője – felmentését indítványozva – bűnösségének megállapítását kifogásolja. Ekként a Kúria a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) pontjának alapulvételével végezte el a Be. 659. § (5) bekezdésében írt felülbírálatot.

[30] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[31] A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[32] E szabályok abból fakadnak, hogy a felülvizsgálat a jogerős [azaz a Be. 456. § (1) bekezdése értelmében végleges és mindenkire kötelező döntést hordozó] ítélet elleni jogi, nem pedig ténybeli kifogások érvényesítését biztosító rendkívüli jogorvoslat. Éppen ezért a jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg.

[33] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálati eljárásban nem csupán a jogerős ítéletben írt tényállás támadhatatlan, de az a mérlegelő tevékenység is, amely e tényállás megállapítására vezetett. A felülvizsgálat során a felmerült bizonyítékok felülmérlegelésére, az ítéleti tényállás esetleges megalapozatlanságát érintő következtetések levonására, eltérő tényállás megállapítására az eljárási törvény nem biztosít lehetőséget.

[34] Az alapügyben eljáró bíróság ténymegállapító tevékenységével szemben felhozott kifogások tehát valóságuk esetén sem a büntető anyagi jog szabályainak a megsértését jelentik, és a büntető anyagi jog szabályai akkor szenvednek sérelmet, ha az eljáró bíróság a megállapított tényállásból törvénysértő jogi következtetést vont le akár a bűncselekmény megvalósulását, akár annak minősítését illetően.

[35] A fentiek előrebocsátásával a Kúria nem értett egyet a Legfőbb Ügyészség okfejtésével, amely a tévedésbe ejtési szándék és a jogtalan haszonszerzési célzat fennállásának terhelt általi vitatását a „bűnösség bizonyítottságának támadásával” azonosította.

[36] A tévedésbe ejtés a bűncselekmény tárgyi oldalának eleme: maga a vizsgált bűncselekmény elkövetési magatartása, a jogtalan haszonszerzésre irányuló célzat pedig az alanyi bűnösség feltétele. A bűncselekmény tárgyi és alanyi ismérveinek fennállására vonatkozó állásfoglalás büntető anyagi jogi – és nem ténybeli – következtetést jelent. {Éppen ezért a másodfokú bíróság által sem korrigált ítéletszerkesztési hiba, hogy a járásbíróság az ítélete [39] bekezdésében tévesen a tényállás körében foglalt állást a jogi indokolás helyett – mellett – a csalás törvényi tényállási elemeinek meglétéről.}

[37] Az előbbiekkal összefüggésben a Kúria nem osztotta a Legfőbb Ügyészség okfejtését a „tévedésbe ejtési szándék bizonyíthatóságával”, illetve a „bűnösség bizonyítottságával” összefüggésben. A szándékosság a bűnösség jogi fogalmát alkotja, ezért eldöntése jogkérdés [Bfv.III.629/2019/5. (BH 2020.257.I.)]. A bűnösség kérdése ugyancsak jogkérdés: a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megléte körében történő bírói állásfoglalást jelent az irányadó tényállásban rögzített életbeli tények alapulvételével. Valamely jogkérdés „bizonyítása” nem lehetséges. A bizonyítás a múltbeli valóság tényeinek (az életbeli tények)

feltárását célozza, és a feltárt (bizonyított) tények képezik a jogkérdésben hozott döntés alapját. Ilyen, bizonyított tényeket (és még nem bizonyítékokat) nevez meg az elsőfokú bíróság ítéletének [36] és [37] bekezdése, valamint a másodfokú bíróság ítéletének [26] és [36] bekezdése, amelyekre az átirat a „tévedésbe ejtési szándék bizonyíthatóságával” kapcsolatosan hivatkozik. E tények képezik a jogkérdésben történő következtetés alapját, melyeket az indítvány nem támadott a törvényi tilalommal szemben.

[38] Az alapügyben eljáró bíróság büntető anyagi jogi következtetéseinek vitatása azonban nem hogy nem tilalmazott a Be. 650. § (2) bekezdésének és a 659. § (1) bekezdésének szabályai által, ellenkezőleg: a Be. 649. § (1) bekezdésében írt törvényi okokon alapuló érdemi felülvizsgálat lefolytatásának szükségsszerű feltétele.

[39] Az előbbiekkal szemben az irányadó tényállás támadásáról abban az esetben van szó, ha az indítványozó a rendkívüli jogorvoslat révén az irányadó tényálláshoz képest eltérő tények állításán keresztül indokolja az eltérő büntető anyagi jogi következtetés levonásának szükségességét. Ez kétségtelenül törvényben kizárt. A terhelt azonban indítványában nem ezt tette, hanem – legalábbis túlnyomórészt – az irányadó tényállás talaján maradva hozta fel indokait a jogtalan haszonszerzési célzat és a tévedésbe ejtési szándék tekintetében eltérő jogi következtetés szükségessége mellett érvelve, felmentése érdekében.

[40] Ezért az indítványban foglalt érvek alapján a jogerős ügydöntő határozat Be. 659. § (5) bekezdése szerinti felülbírálatának helye van azzal, hogy a Be. 650. § (2) bekezdésének és a 659. § (1) bekezdésének szabályaiból fakadóan azonban a terhelt az indítványában szükségtelenül érvelt saját vallomásának, illetve a cégnyilvántartás adatainak a figyelembevételére érdekében. A felülvizsgálati indítványban bármilyen bizonyíték tartalmának idézése, értékelése, mérlegelése minden esetben – fogalmilag – szükségtelen. Ha ugyanis e bizonyíték tartalma az ítéleti tényállással egybecsengő, úgy a jogi következtetések levonására maga az irányadó tényállás közvetlenül hivatkozható; ellenben a jogerős ítéleti tényállással ellentétes, vagy a tényállásban nem szerepeltetett tényekről számot adó bizonyíték figyelembevételére a Be. 659. § (1) bekezdésében írt törvényi rendelkezések folytán nem lehetséges.

[41] 3.1. Mindezek alapján a Kúria az irányadó tényállás alapulvételével tette vizsgálat tárgyává, hogy a terhelt magatartása kimerítette-e a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző csalás bűncselekményének a törvényi tényállási elemeit, azaz, hogy a terhelt jogtalan haszonszerzés végett megtévesztette-e a sértett képviselőjét, amellyel okozati összefüggésben a sértettnek keletkezett-e kára.

[42] Az alapügyben eljáró bíróságok pedig kifogástalanul helytálló jogi következtetést vontak le abban a vonatkozásban, hogy a terhelt magatartásában a csalás törvényi tényállási elemeként megkívánt megtévesztés egyértelműen felismerhető.

[43] A terhelti magatartás megítélésének kiindulópontja, hogy a terhelt a hozzá cégjogilag nem köthető cég 1 nevében adott le megrendeléseket (a 2019. szeptember 17-i megrendelés leadásakor még tagsági jogviszonya sem állt fenn), miközben az önálló jogi személyként létező cég bevételei a terhelt személyes folyószámlájára érkeztek, így 2019. szeptember 17. és november 10. között összesen majdnem 24.000.000 forint. Ez pedig azt jelenti, hogy a terhelt súlyosan jogellenes módon a hozzá nem köthető jogi személy vagyona terhére vállalt kötelezettségeket, miközben e kötelezettségek kielégítési alapját eleve elvonta. Másként szólva, cégjogi felelősség nélkül, ezért személyes kockázatoktól mentesen adott le rendelést a gazdasági társaság nevében, miközben a cég tevékenységének eredményét – bevételeit – saját bankszámlájára irányítva élvezte a cég által végzett gazdasági tevékenység hasznait. Ez eredményezte azt, hogy a cég bankszámláján lényegében semmilyen forgalom nem volt. E működési mód ugyanakkor szükségszerűen korlátozott idejű: az eltérített bevételek mellett a gazdasági társaság működése fenntarthatatlan. Ez a jelen esetben is teljes mértékben

beigazolódott, hiszen a cégnek 2019. évben 35.877.000 forint adóhátraléka keletkezett általános forgalmi adó adónemben. Teljességgel közömbös, hogy a hátralék kapcsán mikor indult a végrehajtási eljárás, jelentősége annak van, hogy a hátralék az elkövetés időszakában keletkezett. Ebből kitűnik, hogy a cég az elkövetés időszakában nem teljesítette egyéb kötelezettségeit sem.

[44] A terhelt tehát a ténylegesen általa működtetett, de hozzá cégjogilag nem köthető gazdasági társaság nevében eljárva eleve csalárd módon lépett fel a sértettel szemben. A cég bevételeinek eltérítésével kódolva volt, hogy a cég pénzügyi kötelezettségeinek képtelen lesz eleget tenni. Ezt a terhelt – mint a céget ténylegesen működtető személy – értelemszerűen átlátta és a rendelkezéseket ennek tudatában adta le.

[45] E lényegi tények mellett még további két körülmény bír jelentőséggel.

[46] Először, az irányadó tényállás ún. tudati tényként rögzíti, hogy a terhelt a megelőző kisebb nagyságrendű megrendelések ellenértékét azért teljesítette, hogy bizalmi üzleti kapcsolatot építsen ki a sértettel. A tényállás részévé tett tudati tények kizárólag akkor válnak vitathatóvá, amennyiben a szűkebb értelemben vett tényállásba tartozó külső, a külvilágban megjelenő tények, életbeli jelenségek e tudati tényekkel nem állnak összhangban {Bfv.II.1.256/2015/5. (BH 2018.232.) [38] bekezdés}. Jelen esetben azonban a tudati tények és az eljáró bíróságok által megállapított életbeli tények harmóniában állnak egymással. A bizalom kiépítését szolgáló korábbi megrendelések nyombani teljesítésének és a halasztott fizetés lehetőségének birtokában tett utolsó megrendelések miatti kötelezettségek kielégítésének elmaradása közötti eltérés szembetűnő. A korábbi megrendelések kifizetésének és az utóbbi megrendelések ki nem fizetésének ellentéte a jogerős ítélettel megállapított tényállásban írt tények alapján egyetlen okkal magyarázható: a terhelt valóban a korábban kiépített bizalmi kapcsolat révén nyerte el a halasztott fizetés lehetőségét, amelynek hiányában a megrendelt, de ki nem fizetett árut sem szállíthatta volna el. Következésképpen a kisebb összegű megrendelések ellenértékének teljesítése tette lehetővé a halasztott fizetés lehetőségével való visszaélést, a sértett megtévesztését.

[47] A bíróság által megállapított tudati tény tehát teljes összhangban van az általa megállapított külső, a külvilágban észlelhető körülményekkel.

[48] Másodszor pedig a terhelt azzal kísérelte meg utolsó, kifizetetlen rendelése szerinti termékek elszállítását elérni, hogy e célból egy ismeretlen személyt bírt rá arra, hogy magát – valótlannul – egy másik gazdasági társaság képviselőjének kiadva meggyőzze a sértettet a megrendelt termékek terhelt részére történő kiadásáról. A megrendelt termék kiadásának feltételeként meghatározott fizetési kötelezettség teljesítése helyett a sértetti képviselő meggyőzésének megkísérlése az áru vételár teljesítése nélküli elszállítása érdekében, ismeretlen személyen keresztül, valótlannul indokokkal: megtévesztő, csalárd eljárás.

[49] 3.2. A csalás tényállásszerűsége szempontjából továbbá (alanyi oldalon) annak van jelentősége, hogy az elkövetőnek kezdettől fogva, azaz az adott ügylet létrejöttékor sem volt szándékában az abból következő teljesítés megtétele. Chalás esetén ez a meglévő akarat az, amivel a megtévesztés létrejön, aminek következtében a sértett tévedésben lévén úgy rendelkezik a vagyonáról, ahogy azt egyébként nem tette volna [Bfv.III.794/2020/9. (BH 2021.251.)]. A csalás elkövetése tehát többszörös okozatosságot feltételez: tipikusan akként valósul meg, hogy a tettes a tévedésbe ejtő magatartásával a passzív alalnál akaratí hibat idéz elő, aki ennek következményeként tesz olyan jognyilatkozatot, amelyet egyébként nem tenne, a jognyilatkozat következtében pedig akár ő maga, akár más személy károsodik [Bfv.I.660/2013/10. (BH 2014.69.I.)].

[50] A jogerős ítéletben foglalt, a felülvizsgálati eljárás során megkérdőjelezhetetlen tények alapján pedig egyedül a terhelt fizetési készségének hiányára lehet következtetni.

Ennek kapcsán előre bocsátandó: a fizetési készség – szándék – jogkérdés, míg a fizetési képesség ténykérdés, amely a fizetési készségre – a szándékra – vont jogi következtetés egyik, de távolról nem kizárólagos ténybeli alapjaként esik számításba.

[51] Jelen esetben fizetési képességgel azonban – bankszámla-forgalom hiányában – a cég 1 egyáltalán nem rendelkezett, annál is inkább, mert ugyanezen időszakban keletkezett, a sértett irányában fennálló tartozását jelentősen meghaladó összegű közterheit sem volt képest megfizetni. A terhelt bankszámlájáról készpénzben felvett összegek a cég kötelezettségeinek potenciális kielégítési alapjaként – a jogi személy és a terhelt vagyonának elkülönülésére figyelemmel – még akkor sem vehetők figyelembe, ha a terhelt bankszámlájára egyébként a céget megillető összegek utalása történt. Ez már csak azért is így van, mert a terhelt ezen összegeket ténylegesen sem a cég nevében vállalt, jelen ügy tárgyát képező kötelezettségek kielégítésére fordította, hanem saját céljaira, azaz azokkal saját magának realizált hasznot.

[52] A fizetési képességgel nem bíró cég 1 – cégjogi kapcsolódás, ezzel cégjogi kockázatok nélküli – felhasználása, továbbá a terhelt többszörösen csalárd, a bizalom kiépítésére is figyelmet fordító, majd a sértetti képviselő megtevesztett állapotának fenntartása (felújítása) érdekében más, ismeretlen személyt is valótlan hivatkozások közlésére rábíró magatartása együttesen minden más lehetőséget kizáró módon igazolja, hogy a terhelt fizetési készsége már a 2019. szeptember 17-i és október 7-i, halasztott fizetési konstrukció igénybevételével leadott megrendelések időpontjában sem állt fenn.

[53] A terhelt a halasztott fizetési konstrukció keretében megrendelt, de ki nem fizetett termékek elszállításával a sértetti cégnek jelentős [Btk. 459. § (6) bekezdés c) pont] kárt okozott, egyúttal jogtalan hasznot realizált. Magatartását pontosan e jogtalan haszonszerzési célzat vezérelte. A jogtalan haszonszerzési szándék fennállásával pedig a csalás törvényi tényállása teljes.

[54] Az alapügyben eljáró bíróságok ekként törvényesen állapították meg a terhelt bűnösségét a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (5) bekezdés b) pont].

[55] 4. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[56] *A határozat elvi tartalma*

Ha a terhelt üzleti tevékenységéhez a hozzá cégjogilag nem köthető gazdasági társaságot használ fel, miközben a gazdasági társaság banki pénzforgalmát magánbankszámláján keresztül bonyolítva a cég bevételeit készpénzben nyomban felveszi, ezzel a gazdasági társaság nevében vállalt kötelezettségek teljesítésének pénzügyi fedezetét vonja el. Ilyen körülmények között a gazdasági társaság nevében megrendelt áru kiegyenlítésének elmulasztása a cég fizetési képességének hiányára tekintettel egyúttal a terhelt fizetési készségének a hiányát is jelenti, következtetési alapul szolgálva a megrendelés időpontjában fennállt jogtalan haszonszerzésre irányuló és a sértettnek való károkozásra is kiterjedő terhelti szándék fennállására.

[57] IV. A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[58] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. május 14.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró